

בוגרים ומוסמכים

בשנת תשע"ח העניקה האוניברסיטה הפתוחה תואר ראשון ל-2,974 בוגרים ובוגרות. 912 מהם סיימו את לימודיהם בהצטיינות ובהצטיינות יתרה. 34 סטודנטים נוספים סיימו לימודי חוג לאחר תואר. תואר שני הוענק ל-549 מוסמכים ומוסמכות. 124 מהם סיימו את לימודיהם בהצטיינות ובהצטיינות יתרה. 14% ממקבלי התארים והתעודות הצהירו שאין להם תעודת בגרות. (לנתונים על בוגרי תואר ראשון ראו נספח ב; לנתונים על מוסמכי תואר שני ראו נספח ד; לנתונים על לימודי תעודה ותעודות הוראה ראו נספח ה.)

מדברי יהונתן תבורי, שסיים בהצטיינות יתרה לימודים לתואר ראשון במדעי המחשב, בטקס הענקת תארים, אביב 2018

שמי יהונתן תבורי, בן 19 מתל אביב. אני נרגש וגאה לשאת דברים כאן היום כבוגר תואר ראשון במדעי המחשב של האוניברסיטה הפתוחה.

הצטרפתי לאוניברסיטה כנער בחטיבת הביניים בהיותי בן 13 וחצי (כן, אז עוד ספרתי בחצאי שנים). מאז במשך ארבע שנים למדתי והשלמתי את לימודי לתואר באוניברסיטה הפתוחה במקביל ללימודים בתיכון, ובכל אחת מארבע שנות לימודי הייתי מצטיין נשיא.

מהר מאוד הלימודים האקדמיים, כמו גם ההודעות וההתראות הרבות בקבוצות הוואטסאפ של הקורסים, הפכו לחלק משמעותי בחיי, ואני בטוח שבחיי כולנו.

לאחר שהשלמתי את לימודי לתואר, המשכתי ללימודי תואר שני במדעי המחשב באוניברסיטת תל אביב. שם גם שימשתי כמתרגל בשנתיים האחרונות. כיום אני חייל בצבא ההגנה לישראל.

אבל אני רוצה לחזור איתכם רגע לצעד הפתיחה: שיעור ראשון שלי באוניברסיטה. שם הקורס: מבוא למדעי המחשב. השיעור החל, והמרצה פתח ושאל: "אתם יודעים מה זה אלגוריתם?" אנחנו אמרנו ש"לא". הוא אמר לנו: "זה בדיוק כמו להכין פסטה!". הסתכלנו עליו בתמיהה והתחלנו לצחוק. בתגובה הוא ניגש ללוח והחל לכתוב מתכון להכנת פסטה (ברוטב עגבניות, אם אני זוכר נכון...). קצת מופתע אמרתי לחברי שלא ידעתי שנרשמנו לחוג לבישול. כולנו פרצנו בצחוק עד שאחד החברים יצא מן הכיתה, כי לא הצליח להפסיק. והמרצה – החל להוכיח לנו כיצד המתכון שהופיע מולנו הוא אכן אלגוריתם.

יושבים איתנו כאן היום, בוגרי האוניברסיטה ובהם אלו שהחלו את לימודיהם בתיכון, חיילים בשירות חובה וקבע, סטודנטים במגוון גילאים, עבודות ותחומי עיסוק המגיעים ולומדים מכל קצוות הארץ שלנו, הורים לילדים ואפילו מבוגרים מעט יותר שכבר יצאו לפנסיה. היום, כנציג הבוגרים, אני שואל את עצמי מהו המתכון להכנת בוגר באוניברסיטה הפתוחה – שהביא את כולנו, שמחים ונרגשים, למעמד נכבד זה?

הבסיס למתכון מתחיל בהשכלה אקדמית ברמה גבוהה. השכלה המונגשות באמצעים אינטראקטיביים וספרים המאפשרים לימוד עצמי. ועוד, כוס של קבלה פתוחה ושווה לכולם, גם ללא תלות בגילם. כך, למשל, התאפשר לי להתחיל את לימודי לתואר. כף מלאה בחדשנות מחקרית, ונוסיף קערה של משמעת עצמית. אחרון, אך לא פחות חשוב – נוסף למתכון ממ"חים וממ"נים. ועוד ממ"נים. הכול מתערבב יחד באמצעות השותפות בין הסטודנטים

שקיימת באוניברסיטה. שותפות זו באה לידי ביטוי כבר מהיום הראשון שלנו בתואר – החל מהשיחות בהפסקות השיעורים ודרך הקשר השוטף שניהלנו לאורך הסמסטרים. בעיקר, לקראת מועדי ההגשה ובתקופות הבחינות, שם ניהלנו קשר רציף במיוחד של "חילופי מידע".

להבדיל מהאלגוריתמים וקטעי הקוד שכתבנו במהלך התואר, את המתכון הזה אי־אפשר להריץ באף מחשב, והוא לא עבר "קמפול" על ידי אף 'מהדר' ממוחשב, אלא, אנו – בוגרי האוניברסיטה הפתוחה – פעלנו לפיו בהתמדה ובנחישות, כמו גם בסקרנות ובשאיפה ללמוד. היום "הפסטה" של כולנו מוכנה. אומנם להבדיל מפסטה את התעודה אי־אפשר לאכול – אבל לפחות אפשר לתלות אותה על הקיר. אני חייב להודות שאחרי כל זה לא למדתי לבשל, אבל כן רכשתי כלים ומיומנויות רבות שליוו אותי במהלך הלימודים האקדמיים וילוו אותי בהמשך דרכי.

לסיום – אני רוצה להודות להוריי, שתמכו בי לאורך כל הדרך. ונאמר תודה רבה לאוניברסיטה הפתוחה, שכל קורס וקורס שבה פתח לפני כולנו עולמות מדעיים, נרחבים ומבוססים והעניק לי הבנה חדשה בעולם. האוניברסיטה הפתוחה לא סתם נקראת פתוחה – אלא היא פותחת עולמות ואפשרויות לכל מי שנכנס בשעריה. והנה, גם אחותי בת ה־15 לומדת כבר השנה השנייה באוניברסיטה זו ומצטיינת בלימודיה.

מדברי אנואר שוכרי שיבלי, שסיימה בהצטיינות לימודים תואר שני בחינוך: טכנולוגיות ומערכות למידה, בטקס הענקת תארים, אביב 2018

אני, שוכרי שיבלי אנואר, בעלת תואר ראשון בחינוך מיוחד, בוגרת תואר שני בחינוך במגמת טכנולוגיות ומערכות למידה באוניברסיטה הפתוחה, בעלת תעודה במדידה והערכה באוניברסיטה הפתוחה, מורה לחינוך מיוחד, אחראית תקשוב במגזר הبدوאי במחוז צפון, מרצה בהשתלמויות למורים, והשנה נבחרתי למורה מצטיינת מחוזית וארצית מטעם משרד החינוך.

הכול מתחיל מחלום. כשהייתי קטנה הסתובבתי כל הזמן עם תיק ביד ונעלי עקב הגדולות ממני בהרבה, וכשהיו שואלים אותי "מה תרצי להיות כשתהיי גדולה?" התשובה הייתה חד־משמעית: מורה. זה היה החלום שלי מאז הייתי קטנה. הייתי ילדה חולמת ושאפתנית שמאמינה ביכולות שלה.

צילום: עודד קרני

כבר בבית הספר היסודי הייתי כל הזמן התלמידה שיוזמת פעילויות בכיתה או עוזרת לילדים החלשים. אני זוכרת שבחטיבת הביניים בשיעור ביולוגיה ישבתי במקום מיוחד בתוך הכיתה. מסביב השולחן שלי ישבו תלמידים חלשים, ואני הייתי המורה הקטנה שלהם. גם בתיכון נחשבת לתלמידה הבוגרת בעלת ביטחון עצמי גבוה, ונתנו לי להיות אחראית על פעילויות מסדר הבוקר. כל הצעדים האלה רק חיזקו את הרצון שלי להיות מורה ולא סתם מורה, אלא מורה מובילה, יוזמת ומנהיגה.

אחרי סיום התיכון התקבלתי ללימודי תואר ראשון במכללה להכשרת מורים, ובאותה שנה, כשהייתי בת 19, התחנתתי עם בעלי המקסים ריאד, שכיום גם הוא סטודנט לתואר ראשון באוניברסיטה הפתוחה. אומנם הייתי צעירה מאוד, אבל לא היה לי אכפת, כי תמיד היה משהו שהחזיק אותי: בתקופת הלימודים לתואר הראשון ילדתי את שני ילדיי, עלי ועומרי; בשנה הרביעית קיבלתי תפקיד במשרה חלקית כמורה לחינוך מיוחד, ומפה התחיל החלום להתגשם.

כולם אומרים שכדי להצליח צריך לאהוב את המשרה שלך, אבל אני אומרת שצריך להיות מאוהב במשרה שלך כדי להצליח ובגדול.

בשנה השלישית שלי בהוראה נכנסה תכנית התקשוב לבתי הספר שלי. אומנם לא הייתי מורה בתחום, אבל המנהל בחר בי לקבל את תפקיד רכזת התקשוב בבית הספר. בהתחלה התפקיד היה קשה מאוד: הייתי צריכה להישאר עד שעות מאוחרות כדי ללמוד ולקדם את בית הספר בתחום. בסוף השנה זכיתי בתואר רכזת מצטיינת והפכתי מדריכה אזורית בתחום התקשוב. שנתיים לאחר מכן נבחרתי להיות אחראית תקשוב לכל המגזר בדואי במחוז צפון. התחום עניין אותי מאוד, ולכן החלטתי ללמוד לתואר שני.

מסע החיפוש התחיל באתרי האינטרנט ובשיחות הייעוץ באוניברסיטאות. תוך כדי שיטוט באתרי האינטרנט הגעתי לאתר של האוניברסיטה הפתוחה והרגשתי, כמו שאומרים, "אהבה ממבט ראשון". התעניינתי מאוד בתואר השני בטכנולוגיות ומערכות למידה וישר הרמתי טלפון וביקשתי פגישה ייעוץ. במרכז הלימוד בדבריה פגשתי שתי נשים מקסימות: אלה ואהובה, מנהלת המרכז, שנתנו לי עוד מוטיבציה ללמוד באוניברסיטה.

היו לי הרבה אתגרים בלימודי התואר השני. האתגר העיקרי היה לסיים את התואר עם לימודי התעודה במדידה והערכה, ואחד הקשיים היה הקורס בסטטיסטיקה (כולם יודעים איך זה עם סטטיסטיקה...). אבל בסיוע ובעידוד של המרצה הצלחתי בסוף לעבור את הבחינה בציון טוב. התמיכה שהסטודנטים מקבלים מהמרצים וההתחשבות בהם היא סוד ההצלחה באוניברסיטה.

הכלים החשובים ביותר שקיבלתי באוניברסיטה הפתוחה אינם קשורים רק לתחום האקדמי בלבד אלא דווקא לכישורי החיים: המשמעת העצמית, הנשיאה באחריות אישית בתהליך הלימודים, ניהול הזמן, ההבנה שהכול מצוי בידיי, ואני קובעת את הדרך וכמובן אחראית לתוצאה. כל אלה ועוד תרמו רבות לעיצוב דמותי.

עם כל העומס המוטל עלי: עבודה, גידול ילדים וניהול הבית, הצלחתי לסיים את התואר השני בהצלחה.

כיום אני עובדת באוניברסיטה הפתוחה במחלקה לחינוך ולפסיכולוגיה כעוזרת מחקר. אני משתתפת במחקר שעוסק באוריינות דיגיטלית שמנוהל על ידי פרופ' יורם עשת, פרופ' אינה בלאו וד"ר גל בן-יהודה, וזה הזמן להגיד להם תודה ענקית על ההזדמנות הזו. בעתיד אני שואפת ללמוד לקראת תואר שלישי כדי לתרום למערכת החינוך בפרט ולחברה בכלל.

בוגרים יקרים ומוסמכים יקרים, אני רוצה לברך אתכם על שקיבלתם החלטה נבונה ובחרתם ללמוד באוניברסיטה הפתוחה ועשיתם זאת בגדול. אם הגעתם עד כאן – אני מאמינה שתוכלו להגשים את כל שאיפותיכם. עלו והצליחו. לסיום, תודה ענקית למשפחתי התומכת ולבן זוגי המדהים שתמיד נותן לי דחיפה קדימה, מלווה ותומך. אומנם בן הזוג שלי הוא יחיד ומיוחד, אבל אני יודעת שלצד כל בוגר ובוגרת עומדת משפחה תומכת: משפחה שיודעת להיות בשקט כשלומדים לבחינה, לדחוף ולעודד כשנגמר הכוח ולשמוח בכל ציון טוב. התואר הזה – הוא גם שלכם.